

38 Draco Malfidus

De nieuwe ziel, Harry, is geboren. Dat is een nieuwe levenskracht die zich door middel van het bloed uitstrekt tot in het hoofd. Vandaar daalt deze kracht af langs de rechter streng van het sympathische zenuwstelsel. Ze verslaat de kundalini, zoals in deel twee wordt gesymboliseerd en klimt dan op langs de linkerstreng van het sympathische zenuwstelsel. Ondertussen blijft het oude slangenvuur – in het ruggenmerg – de leiding over het stoflichaam behouden en de bevelen uitvoeren van het oude bewustzijn, dat een schepsel is van Lucifer.

Om *Harry Potter* tot zulk een opwindend en intrigerend boek te maken, overdrijft en dramatiseert J.K. Rowling geregeld. Draco laat zien dat de nieuwe zielekracht, die in de leerling in macht en kracht toeneemt, in zijn ontwikkeling wordt belemmerd door het oude slangenvuur als dit zich verliest in egocentriciteit. Om het pad van alchemische bevrijding te gaan moet je hele viervoudige systeem in zelfovergave samenwerken met de nieuwe zielekracht. Aan zo'n leven zijn wij gewone mensen niet gewend. Zoals ik zei in mijn hoofdstuk over Peter zijn wij gewend voor onszelf op te komen en ervoor te zorgen dat wij overeind blijven in het leven. Zodra de nieuwe ziel geboren is, moeten wij dat anders gaan doen en onze manier van leven omkeren, door ons volledig over te geven aan de nieuwe ziel. Die zal dan voor ons gaan zorgen. Dat is de ware betekenis van het begrip 'bekering': ons volledig overgeven aan de nieuwe ziel en deze ons leven laten besturen. Zo'n volledige omkering van levenswijze is niet zomaar ineens verwezenlijkt. Vooral in het begin maakt de kandidaat veel fouten, omdat gewoonten hardnekkig zijn. Hij neemt vaak egocentrische besluiten die schade berokkenen aan de nieuwe zielekracht, terwijl die langzaam afdaalt langs de sympathische zenuwstreng. J.K. Rowling symboliseert dit in Draco, die zich tegen over Harry steeds zo afschuwelijk mogelijk gedraagt.

Ondanks Draco's schimpen en spotten blijft Harry toenemen in kracht en deugd en beweegt hij zich uiteindelijk omhoog, na het verslaan van de kundalini, langs de linker sympathische zenuwstreng. Op de weg omhoog doet hij de draairichting van de chakra's omkeren. Dan, wanneer hij het kantoor van Perkamentus bereikt, waarmee zijn bedoeld de pijnappelklier en het kruinchakra, gaat hij de lichtgeboorte Gods in. Dat is het ogenblik dat de heilige geest indaalt in de alchemist en hij voor het eerst God ziet. Op hetzelfde ogenblik neemt de nieuwe ziel bezit van het hele cerebrospinale systeem. Tot dan toe bewoonde zij slechts de sympathische grensstrengen, maar nu vervult zij ook het ruggenmerg. Het slangenvuur is herboren en daarmee onsterfelijk geworden.